

Med disse Ord skal jeg foreslaa, at Lovforslaget vedtages, saaledes som det er oversendt fra det høje Folketing.

Jensen (Aale): Lovforslaget har været til Behandling i Folketinget og har fundet Tilslutning fra alle Partier, og da der ydermere er foregaaet en Forbedring ved en Ændring i § 3 under mit Partis Medvirkning, kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale, at man stemmer for Lovforslaget. Det er rigtigt, som den højtærede Minister sagde, at Staten kommer ind i nye Forpligtelser igen, at det ikke er en Lov, som vil virke besparende for Staten; selv om Administrationen forenkles, vil der alligevel blive nogen Forøgelse. Men det maa man jo tage, og jeg haaber, at de sønderjydske Arbejdsgivere vil føle sig nogenlunde tilfredse. Jeg drister mig ikke til at sige noget om, hvorvidt man med Rette har været utilfreds derved, for det ved jeg, den højtærede Minister ikke synes om, og det vil jeg ikke bedrøve ham med. Derimod vil jeg gøre en Bemærkning om det Sted, hvor Nævnet skal have sit Sæde, og om, hvorfor Ministeren igen vil udsætte sig for det ubehagelige ved at lovfæste, at Sædet skal være i Haderslev. Jeg ser ingen som helst Grund til, at dette skal lovfæstes. Det er jo noget, der volder Utilfredshed, og jeg kan ikke forstaa, hvorfor Ministeren vil udsætte sig for denne Kritik. Men da det vel ikke har saa stor Betydning at faa det ændret, skal jeg ikke stille Ændringsforslag, for de Ubehageligheder, som vil følge af Lovfæstelsen, kommer naturligvis i særlig Grad til at ramme Ministeren.

J. Chr. Møller: Saaledes som Lovforslaget er affattet, kan jeg paa mit Partis Vegne give det Tilslutning. Jeg ser ikke saa lidt godt i det, navnlig med Hensyn til Forenklingen og den billigere Administration. Noget af det bedste ved det synes jeg er, at de fire Amtsudvalg erstattes med eet. Jeg tror; at eet Udvalg kan administrereligg saa godt som fire, og det medfører jo en Besparelse.

Hvad angaar de sønderjydske Arbejdsgivere, er jeg enig med den højtærede Minister i, at i Almindelighed er man ikke tilfreds med at skulle betale mere end sine Kolleger i andre Dele af Landet. Det er ogsaa derfor, jeg mener, vi skal tilstræbe saa hurtigt som muligt at komme ud af de særlige Forhold i Sønderjylland, saaledes at vi der kommer til at arbejde under de samme Love, som gælder for det gamle Land.

Jeg vil dog gerne foreslaa Lovforslaget

henvist til en kort Udvalgsbehandling. Det er nemlig blevet sagt mig, at det ikke forholder sig ganske rigtigt med Hensyn til de Tal, der er opgivet i Bilag 2; særlig for et enkelt Amts Vedkommende menes disse Tal ikke at være ganske rigtige, men dette vil jo kunne oplyses i et Udvalg. Jeg mener ikke, denne Udvalgsbehandling behøver at være mere end en Time, maaske ikke en Gang det, men jeg synes dog, det er rigtigst at faa oplyst, om de paagældende Tal virkelig er rigtige eller ej.

I øvrigt skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget, som det nu foreligger, men jeg ønsker altsaa en kort Udvalgsbehandling for at faa Oplysning angaaende Tallene i Bilag 2.

Aubeck: Som Lovforslaget nu foreligger efter Behandlingen i det høje Folketing, tjener det tre Formaal: for det første en Forenkling af Administrationen af Lovene om Ulykkes- og Invalideforsikring i de sønderjydske Landsdele, hvilken Forenkling vi fra radikal Side hilser med uskræmt Glæde saa vel som enhver anden Forenkling i Administrationen. For det andet imødekommer det et Jæfter min Mening ikke uberettiget Ønske fra de sønderjydske erhvervsdrivende om en Lempelse i deres Ydelser til Afvikling af den tyske Sociallovgivning, Ydelser, som jeg synes grænser nær op ad, hvad man kunde kalde Dobbeltbeskatning. Ganske vist er det rigtigt, som den højtærede Minister sagde, at den 10-aa-rige Ordning, som blev gennemført i 1920, blev truffet med Tilslutning fra saavel det sønderjydske Tilsynsraad som ogsaa fra Arbejderforeningen derved, men alligevel forekommer det mig forstaaeligt, at sønderjydske erhvervsdrivende kan føle sig brøstholdne over samtidig at maatte betale saavel Afviklingen af Gælden i den tyske Tid som Henlæggelsen til Fordel for Fremtiden. Jeg hilser derfor med stor Tilfredshed, at Medlemmer af alle Partier i Folketinget har kunnet samle sig om det foreliggende Lovforslags § 3, hvorefter Statskassen nu bærer alle Udgifterne til løbende Renter og til Helbredelsesmidlerne, medens Arbejdsgiverne vedblivende tilvejebringer deres Andel af den i Loven krævede Reservefond. Denne sidste Bestemmelse, som Folketinget altsaa fik indført i Regeringens oprindelige Forslag, tjener tillige det tredie Formaal, som efter min Mening ikke er det mindst vigtige, nemlig dette: at nærme Lovgivningen for de sønderjydske Landsdele til Lovgivningen for det øvrige Land. Vi er forhaabentlig i saa